

“ԱՐԵՎԵԼԻ”

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՈՐԵՆ

ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՅՍԱՃԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱՆԱԹԻՍ

ԲԱՅԱՆՈՒՄՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆՈՒԹՅԱՆ	
Կ. Պոլսի համար առևտրային	80 Դ.Ս.
» Վնասակալային	45 »
» Բաժնեատերերի համար առևտրային	108 »
» Վնասակալային	60 »
» Օսմանյան կայսրության համար առևտրային	25 Ժ.Ս.
» Վնասակալային	20 »
» Բարձրագույն աստիճանի վրայ	

10 ՓԱՐԱ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 PARAS

اروولك

ارمنيجه يوي و سياسي فننه

ساحب امتيازى قهرکين بولاميايه

درعله غلطه

AREVLIK

JOURNAL ARMÉNIEN

Directeur-Propriétaire

KARÉKIN BOYADJIAN

Cons/plé, Galata

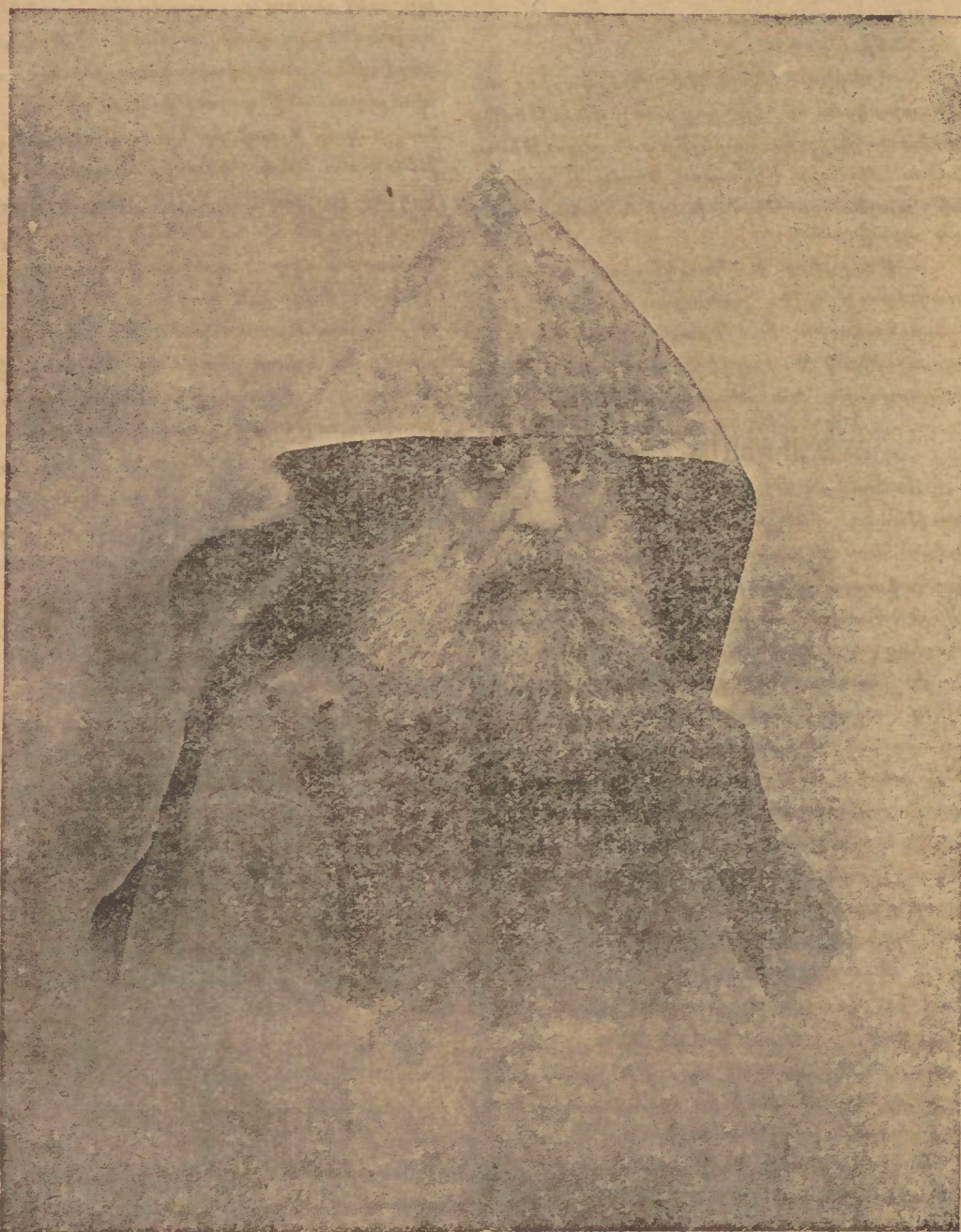
ԱՄԵՆ. Տ. Տ. ՄԱՏՐԻՆՈՍ ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ

վերընտրուած

ՊԱՏՐԻԱՐԿ ԹՈՒՐԻՒՆՅԱՆ ՀԱՅՈՑ

ԿԵՑՑԻ ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ ՀԱՅՐԻԿ

ԿԵՑՑԻ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾ ՊԱՏՐԻԱՐԿԸ

ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ ՀԱՅՐԻԿ

ՊԱՏՐԻԱՐԿ

ՀԱՄԱՅՆ ԹՈՒՐԻՒՆՅԱՆ ՀԱՅՈՑ

Երեկ, ընդ մեր վերջաւոր Հայութեան հարձակումը վրայէն, և ամէն մարդ ազատ ու լայն շունչով մը առաւ, վառ մը իշխման Հայրիկ աստուծոյ տարւած թաղակալութենէն մը ետքը վերադարձաւ թաղակալային միջոցով մը, որ միշտ առաջինը եղաւ իրեն տուած և որ՝ այդքան ժամանակահատիկ մը ընդհատուած էր։ Ասիկա մեր ազգային կեանքին պատմութեան մէջ զարմարեցնող մըն է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Բայց չարաւիճ զէպի վերականգնում այս երկունքում, այս տուածների և հոգեւորական յիշատակի, որ ժողովրդի ընդհանուր կայ զեռ, որ ինքնագործակալութեան վերադարձումն միանձնաւ չարմանքի ևս զեռ վերջապէս արձալիքին խուսափելու համար, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումը միջոցով մը իրեն հարկաւոր է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Սեւ իր լիարժեքութեան վերջապէս, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումն միանձնաւ չարմանքի ևս զեռ վերջապէս արձալիքին խուսափելու համար, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումը միջոցով մը իրեն հարկաւոր է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Երեկ, ընդ մեր վերջաւոր Հայութեան հարձակումը վրայէն, և ամէն մարդ ազատ ու լայն շունչով մը առաւ, վառ մը իշխման Հայրիկ աստուծոյ տարւած թաղակալութենէն մը ետքը վերադարձաւ թաղակալային միջոցով մը, որ միշտ առաջինը եղաւ իրեն տուած և որ՝ այդքան ժամանակահատիկ մը ընդհատուած էր։ Ասիկա մեր ազգային կեանքին պատմութեան մէջ զարմարեցնող մըն է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Բայց չարաւիճ զէպի վերականգնում այս երկունքում, այս տուածների և հոգեւորական յիշատակի, որ ժողովրդի ընդհանուր կայ զեռ, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումն միանձնաւ չարմանքի ևս զեռ վերջապէս արձալիքին խուսափելու համար, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումը միջոցով մը իրեն հարկաւոր է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Սեւ իր լիարժեքութեան վերջապէս, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումն միանձնաւ չարմանքի ևս զեռ վերջապէս արձալիքին խուսափելու համար, որ ինքնագործակալութեան վերականգնումը միջոցով մը իրեն հարկաւոր է, անմասն յայտնաբերման մը տարւած Անիականութեան վրայ, սպասուած պարտութիւնը իրականութեան։

Մէջքին չափ Կարապետը կային, լայն անոնց և ոչ մէկը իրենց էր։ Բանաստեղծական խոսքերով իրենց և այդ երեք բառով կոչը անպատասխան կը մնար քառասուն օր շարունակ որ չուրէն մէջ անդուցի։

Իրենց Կարապետը scie մը եղած էր մեզի համար և տեսակ մը obsession մեր ակամքներուն։

Խորհրդները խոսքի խոսքի զրկուած ցան իրենց տեղերը, միանակ ողորմելի տղայ մը կար այդ քաղաքէն դուրս ոչ ոք կուգար փնտել, ոչ ոք անունը կուտար։

— Ես ալ Խորհրդներ, ես ալ Կարապետ եմ, բայց իմ կարգս չի գար կոր, կը կրկնէր ողորմելի և սեւ հային կտորը կրծքով օրն ի բուն կուտար։

Ծանրագործ կը շարունակուէր միւս կողմէն։

— Եթեքեք իրենց Կարապետը։

Պատասխան չի կու, ունայն կողմ, ապարդիւն խոսքերով իրեն։

Եւ այսպէս օրերու շարքը կ'երկարէր, գիշերները կ'երկարէր և իրենց Կարապետը հանդուրժող կը մնար, հակառակ բանտ գրուած ըլլալուն։

Եւ որ մը գաղափարը բացատրուէր։

Ան պարզի Կարապետը, միւս Խորհրդներ, որ շարունակ կուտար ու կ'ողորմէր և կը գանգատէր որ զինքը իր քաղաքը չէր զրկէր կոր, իրենց մը ըստ իր սովորութեանը հետեւ իր օգնականը կը պատկերէր մեզի և մեր գոգթը կը հայցէր իր վրայ։

Պարկեան, շնորհով բիլի մըն էր և զէքով շատ համարելի։

Նրեան յայտնի էր որ կեանքին մէջ բանաստեղծական արժանի բան մը չէր կրնար գործած ըլլալ։

Այդ ինքնատեղութեան ասանկ պարզի հոգեւորականութեան ակամք զոյգ չկար։

Հայ Աւագանի մէջ բոլոր միջոցաւ մարդիկ ինքն յանգարներ էին յայտնաբերման օրերու պայմանները հոգեւորականութեան մէջ իրենց իրենց։

Մեր Կարապետը ձեռքերը գլուխէն մէջ առած՝ կը պատմութեան կը շարունակէր։

Ունեւորներէն մէկը, փաթեթաւոր փետուրներէն մը, ընդհանուր հայ ազգուն որակաւ օգտուէր և մեղադրուած չէր։

— Բայց բանաւ անհնարին ինչ գործ կ'ընէր, չեսոն հայտնի։

— Սիմիլի կը ծախէր, չէմէրի։

— Սիմիլի կը ծախէր չէ՞, քանի առեւն է ինչո՞ւ չէր քանի կոր ինչի։

— Ըսէի չէ ինչ կ'ըլլար։

— Ինչ կ'ըլլար մը, ինչքան ազաւ, վրայ բերաւ, դուք պարտաւոր տեղը ամէն մը ի վեր հոս կը տանգուի կոր։

— Ինչ կ'ըսես։

— Հապա՞, ամէն օր իրենց Կարապետ մը չէր փնտել կոր, ինչքան ան մարդը դուռն էր։

— Բայց ես երբեք իրենց չեմ եղած...

— Հոգ չէ, այս իրենց երբ գան և հորէն քերթի Կարապետը փնտելն, առաջ անցիր և բո՛ւ որ դուռն ես։

— Բայց ինչպէս առաւ բո՛ւ, ես չեմ ան փնտել իրենցին։

— Գոն ինչի հայտնի անոնց փնտելը իրենցին չէ, այլ իրենցին, և այս չիւր իրենցին յայտնի կ'ըսէր և անոր համար որ երկու քանիսն ալ միեւնոյն ուղղութեամբ իրենցին ունին, իրենցին գործածը իրենցին ալ կ'ըսէր կարգաւոր։

